

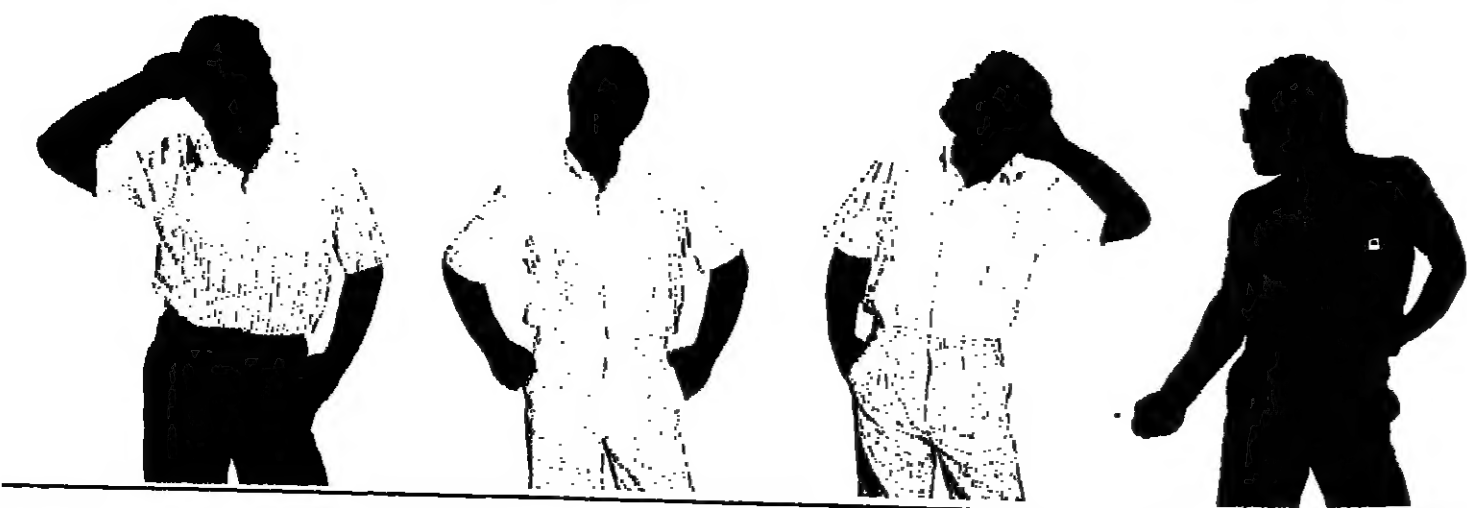
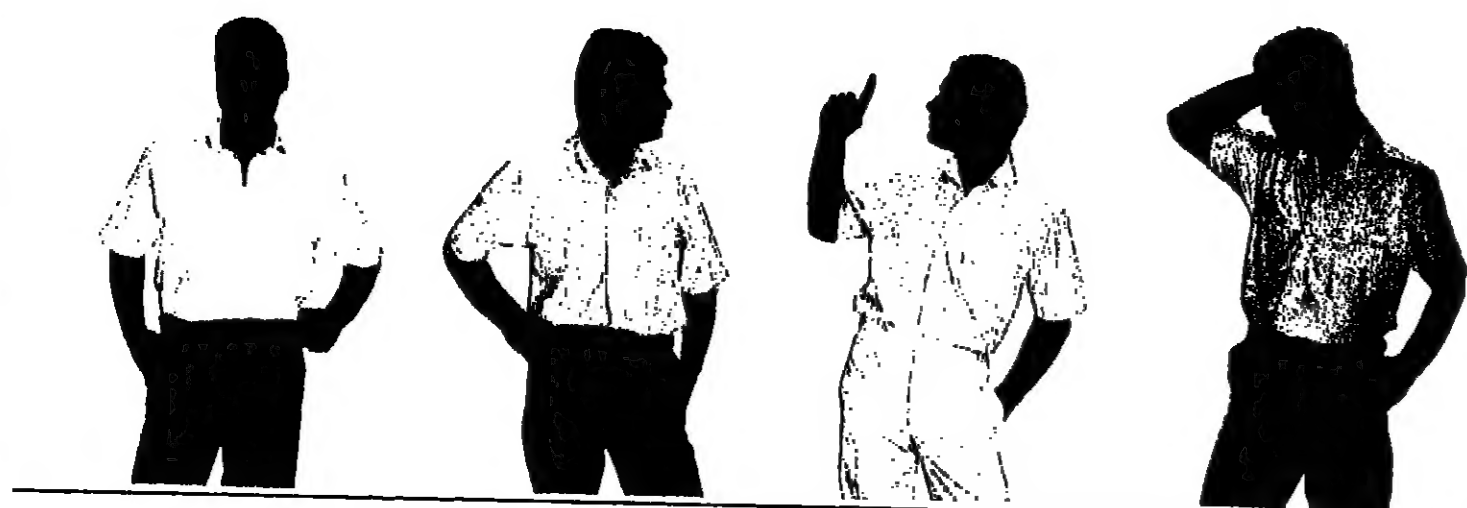
major components

אנו משתדלים יותר, כי ב"רימוץ טיולים" רוצים לראות אותך גם בטיול הבא.

לשבעה לתיירות, רכב
לאוהבים לחיות.
ליזן מס. 93
1.6.87. סיון חשמיץ.

גברים

גבר אמיתי.
כשאתה לבוש באופנת אל מרטינו,
אתה גם נראה כזה.
אל מרטינו - אופנה עכשווית
המציעה לך מבחר דגמים
של חולצות ומכנסים תואמים.
בסגנון ספורט-אלגנט גברי אמיתי.
אל מרטינו - הכיסי המתאים
לגברים ולנוער הרוצים להתלבש,
להיראות ולהרגיש - כגברים אמיתיים.
בוא להתלבש אל מרטינו,
בחנויות האופנה המובחרות.

Al Martino
ל ג ב ר י מ ע ס כ י ס ר י
אל מרטינו - כפר גלעדי 12 ת"א. טל': 03-829582

15,000,000 אנשים מסתובבים בעולם בלי בושה.

כ-15 מליון גברים ונשים ברחבי העולם
קונים ומשתמשים בקביעות ב-**חלאבילין** -
קרם הדיאודורנט היחיד המונע לחלוטין ריח זיעה
במשך 7 עד 15 ימים ולילות, ללא כל תופעות לוואי.

כן, מיליוני אנשים נהנים מתכשיר מהפכני
המתאים לכל אחד, לכל מזג אוויר, לכל שעה ולכל פעילות גופנית.

חלאבילין אינו פוגע בתפקוד הסדיר של בלוטות הזיעה.
אלא מנטרל את ריח הזיעה בלבד.
חלאבילין מונע גם את דהייית צבע הבגד מתחת לבית השחי.
קופסה אחת (בשימוש נכון!) מספיקה לפחות
ל-8 חודשים.

HLAVIN COSMETICS
עושה את החיים יפים.

להשיג ברשתות השווק הגדולות, בתמרוקיות ובבתי המרקחה.

עושים כוונות

هذا من اهل

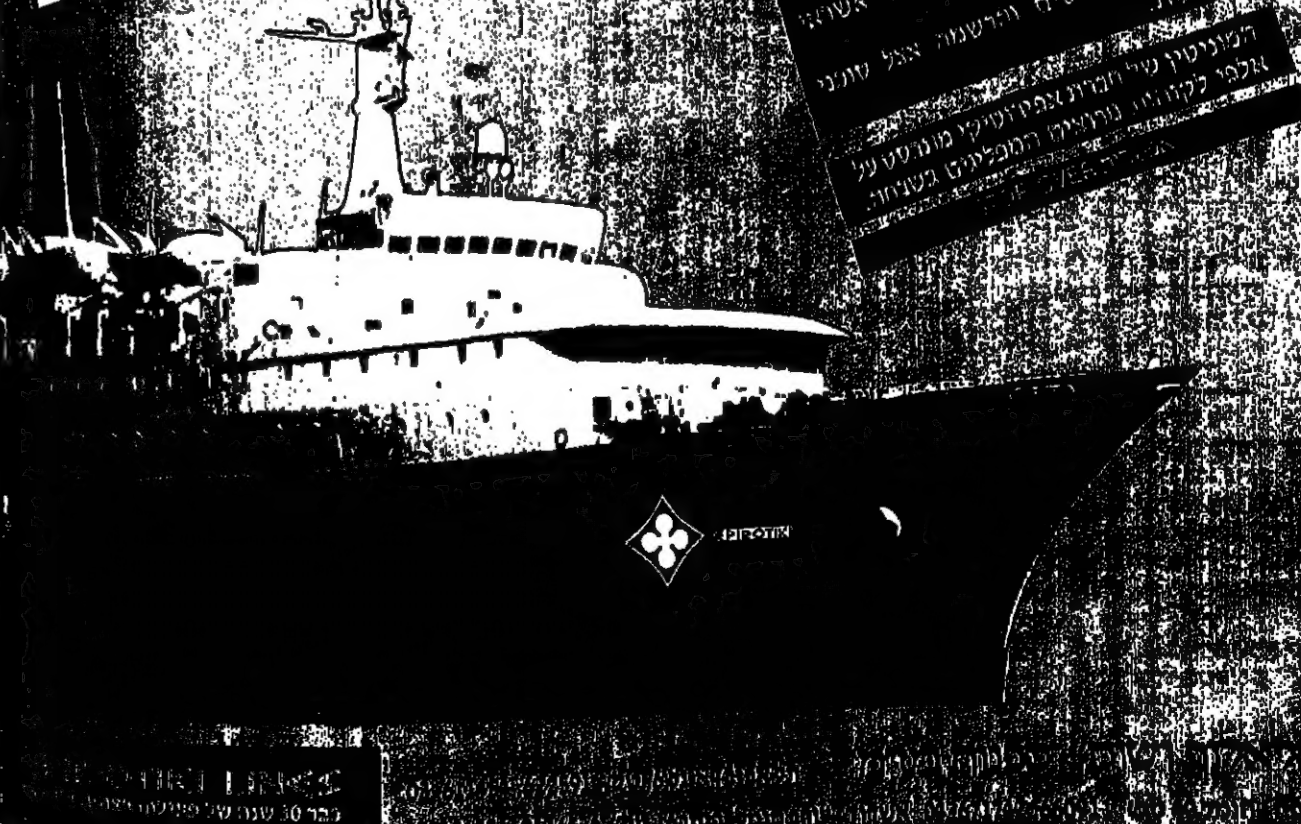
כל יום ג' מאשדוד. במסלול: תורכיה, יוון, האיים היווניים, מצרים.

חבילות במחיר מבצע
7-4-3 ימים, טווס ושטח
חבלה כאוות: מבצע
אפשרות 14-5 ימי שטח

החל מ- \$5.65 (אחרי מס)

לפני המס 25% הנחה על כל סעיף
עד 4 חבטות בעליון חודש
החל משלמים בעליון חודש
על כל חבטה
השלישית

המסעית של חבטות אחרות
לכל לקוחות המסעית השלישית

גד לעניין
גליון מס. 93
ר"ס תשנ"ז, 1-6-87

עורכים:
תהילה עופר
איה רייכמן

ט"בה גראמית: אורלי אנשי
 מכלית מעריבת: צימי לוי
 טלפון: 03-439111/439242
 מדענות: גילה שניידר
 סימה בללי
 טלפון: 03-439474

כל הוסיף שמורות ל"מעריב"
בשער אדית ברמסון, חלוצית
מז 19, ערב הניס. מבט נוסף
עליה - בעמודי האמצע.
גילוב ורר שבו

■ מעם היה כבר משהו כזה אצלנו בטלוויזיה, עכשיו הולכים לחזור על זה בגדול: תוכנית-שידורים טלוויזיונית, העיקרון שאלו מאה"ב: מצד אחד של המחיצה גבר, בצידה השני שלוש נשים (או להפך, אשה ושלושה גברים). הגבר שואל את הנשים סדרת שאלות, על מנת להשיבות הוא כותב את תשובתן. ילמי

לאחר בחירה ניתנת לו ההזדמנות לראות האם היא גם נראית טוב, או שתפס מכה אמיתית. אבל שם, בעצם, כולן נראות טוב. אולי בגלל זה התוכנית כל כך פופולארית. נראה מה יביאו לנו בארץ.

באומיקס, ככל שרדית צמרת
במברית ולפנים לרדוש שמכות
מיליון ורלא שנה, ואף לקבל אותה,
זה דור עליו לעומת מה שמקבלים
שלוחה-אומיקס השדורים
הגדולים-אמאמא, אקאבר שן לרדור
אשר אפילו חיים יפין אל חולע
ללא אשור לרלא, אלא אשור לרבי
ממיליון, אומיקס השדורים, חולע
אל אצולת חוקשורת השדורים, חולע
אומיקס מיהודים-אמאמא אשור,
למשל שחואר ין בירדולש-הקטן
עבור אולפן בליבת אגרוני, חולע משור
אשור, כשכיו חובי ללור מלא-אשור
משות-חובי-הקטן, אומיקס, במקום למצוא
בן בוקר אולפן-ללור בן בוקר, חזיו
אשור, למעלה אל התענית אל אולפן
חזיון אולפן מגרוני, ולפנים חולע
במיקס מיהודים-אמאמא חזיון אשור.

קטקטיל הידועת עם נספח התענוגות
החיה של השגרירות האמריקאית,
דונלד קאמפמן, מסיבה בערב
בדולגה, פתחת, בביתה של ג'וד
בארידו, ובזכות השגרירות בישראל
מזה כשנה תוקעת תערוכת של קאמפמן.
ג'וד אי הספור האמיתי של התרעוע
עו יום לפני שהגיעה לבאן, עברה
בשגרירות האמריקאית, ג'וד
חיה קרובה של ג'יסל בארידו, השם
מוכר משנות 1960, מלפניו, מלפניו, שרת,
והי כשרה קטורה בארץ, ונצמטת
המפורסמת של העירקין לו אח הבכור
שהיה לו אחות.

■ קייץ מצוה ברבין ופכה בשנים
האחרונות להיבדק יותר מלפנים
משפטם. קייצריהם בראש הסכר
שלם לאורח של חטוי תפילים,
בזמנת הירידה ממש חטוי שמה
מפדיר ודליקות. על הכבוד, הפעם
לו נראה לו עונם עתה באת
היתחנות המקומים היא מצוטטת
בדבריהם בעקב המגליץ' ופדירתי
של ספר, "עלי תרומתו לזר מידי
הוא – חזר מציץ לנחשאות פפואה",
מחלבתה ברבין, בכתבו וקסטר אז
"חא לא מכלכל את המות לא וכל",
קודם, "חבר וקסטר ע"ל גורס כי
"לפתחתם אותו וקסטר חבתי"
המשפט – כי שראוהו על ארמבול
הם למסר אשירי. חכר, לא מרבר
מצוהת רדובולע אל ארמבול מצוה...)

[illegible]

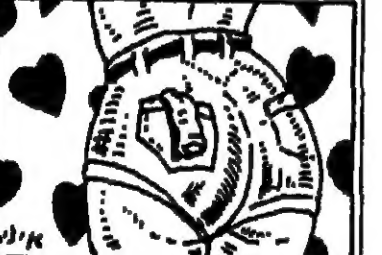
■ בדרך כלל, כשמלך ספרד מקבל את האמנה שמגישו דו"ש, הוא מקבל אותה איתו בלבד. כשע"פ שמונה מקרים, כשרפואטור שלמה בלומנץ הגיש את כתב האמנה שהגישו דודו של ישראל כפמר, ותארכה הייתה 45 ידקות לאימתלות, הוא כימץ נשם מוחמה בלנולמי לענייני שו"מ, הניב כמה ספרים בנושא. אחד והכה הם: לופולאריזם ניכר, בתום שנים. כשיבקר, למשל, במדורת "מלנצ"ן הדוד כמריי, ויהא אתו תמימיסם דהאיש של המדורת, ודעיד לקהל על האדור והנכבד - והקישול לו יקשר, ממותה ונקבלתה כשאותה הוהכום.

■ **זינה לזרעין** הבלוגרנית, אחת שהכיני "אשת חברה" כבר הולך אתה הרבה זמן, היתה מארחת ב"מערות" בימים הגדולים שלו, הימים של שאול, שלום סנסטר וראובן בין. עכשיו היא המארחת מנהלת של אגף הדי.איי.מ"י, החשובים יעצו, ב"סינרמה". יש לה הוצ'ה קטנים, היא מכירה את כל הזנאים הנכונים. המסעון ממרר בין ידע על

שקרים אלה, כמובן, בשלשוק אותה
במאורעות הנחלת במסעדה החרדית של
"מקאן", על חרבותיו של "קלאב איי"
החורין. ומאילו זמנו נדח ונר למריקה
לבוחר כלם מסעדה נכונה, עכר נמנדר
החליט שהמסעדה של תולת יפה ויונה
עולה לו הרבה כסף בתלוש והשכרות,
ואם הם נחברו ביריות ויונה נשארו רק
בסנימנה עכר עזר קטן וסוף נמנדר
בסוף עשהו סעודה וקולטו המסעדה,
במיוחד אלה שמומנים הרבה בלי
העזר חשבון על הגרוע, המהלה!
לדעת ארם עכשיו נזה חורו "מקאן",
ואי שוב מתורוצת בני הסנימנה
לסימנה

■ ויטען בעלזע מילך איר, בור 26 כולת
היראש השלשון של רינו מילוא,
הבינטימי-שרהשטען שלונ. מילך עברת
מלוב כין אל אינ לעיתות? ללשכת
השרי כירשולן, ובאותה העומנות
החליפה את המשלנה הילברית החדשה
של מייסד הורדים שרד כוהנ, ש
שייח' עקרות דורוב, בנאמנות
לחנות היריות, לארץ ישראל השלמה,
כל תאקסטל. איך הובוס, מילוא,
מתחרים עמשה'שמה: שאלה איר היא
מגדית את העולב בין חל אינ
ויסולמית תשובה בירושלים שותם
הרבה יותר.

■ אבות אכלו בוסר, בנים אוכלים מעדנים ועור מבנים לאחיהם. אחר הבעלים של "ארכה", מסעדה חדשה בדרונוג'מסטר, הוא יורם ברינוביץ'. יורם חנן בנו של ודישע ברינוביץ', מי שהיה ראש עיריית תל אביב ושר האוצר.

■ היה צריך להגיע גם אלינו, הרעיון הזה: חברת האומנה "נאף נאף" מציעה מכוננים עם כיס מיוחד שבתוכו קינדרום. על הכיס - סיסמאות בעניין הסקס הבטוח וכל זה.

■ לפני שבוע סיפרנו לכם על
שחיית הבוסק של נישאט, וזיה הרצוב
ממכתב שגם מרובץ אין הוא מושך ידו.
לאחר שנראה הגוף בקצרות, מותר
יותר, במעורון הגוף בהרצליה, בידר
הנשיא אפשרות להחליק בכתב: מנהל
המיוחד ולו נוסק לרבים ממוסכים
בזי לאסר לו חרות - ועוד
החזות כבוד, גולק, אנב, ויה העיסוק
המטריכי והחביב עליו כשמיש
שענני ישראלי.

025

ה

שנה - 1935. המכביה השנייה נערכת באצטדיון שליד מגרשי התערוכה שבצפת תל אביב. למשלחת הגרמנית למשחקים, הנערכים בצילו הכבד של המשטר הנאצי בגרמניה, יש באחריותה המתעבה מרעיונה, כמותה טרם נראתה בארצנו הקטנטונת. מטוסים ללא מנוע, או כשם בר התפרסמו מאוחר יותר - ראונים. המשחקים נגמרים, ואחרים מסייסי הראונים בחיילים להישאר כאן, כמלשיניה. עירן תיש נמחצת בתעופה הנמרצת עירן הראיה.

חלולות בחיים של ימינו, רבס הרמל, ולאחר מכן גם בנעת המורה שליד צפוליה, המכו לחיות מדי שבת מפגש שוקק של חובבי ראונים מתוצרת הארץ, אלה ממש השליכו בשכם מנגר, כשהם רואים בדגמי ה"רוג'ה" חולני, או ה"צייקה" הגרמני, לגינת החרים הגרמני, בניצוחו של ארינסט רפפורט, יוצר כמעט יש מאין את שני ה"קלובים" הראשונים בארץ לראיה זה הגרול והותיק יותר בתל אביב, ואחריו הצעיר שבחיפה. בין הוראים - שלושה נערים, שלושה חברים. סטו ראונים, המכו למרדכים - ומאוחר יותר לאלושי ראיה יצחק (אריצק) הנחון, לימים טייס ב"אל על" יעקב אבישר, אחר כך טייס בחיל האוויר, ומאיר סטול, כיס מגול חברה לצירי חקלאי. עכשיו נפגשו השלושה למסיבת מחזור של רואים, בביתו של יעקב אבישר בצפוליה.

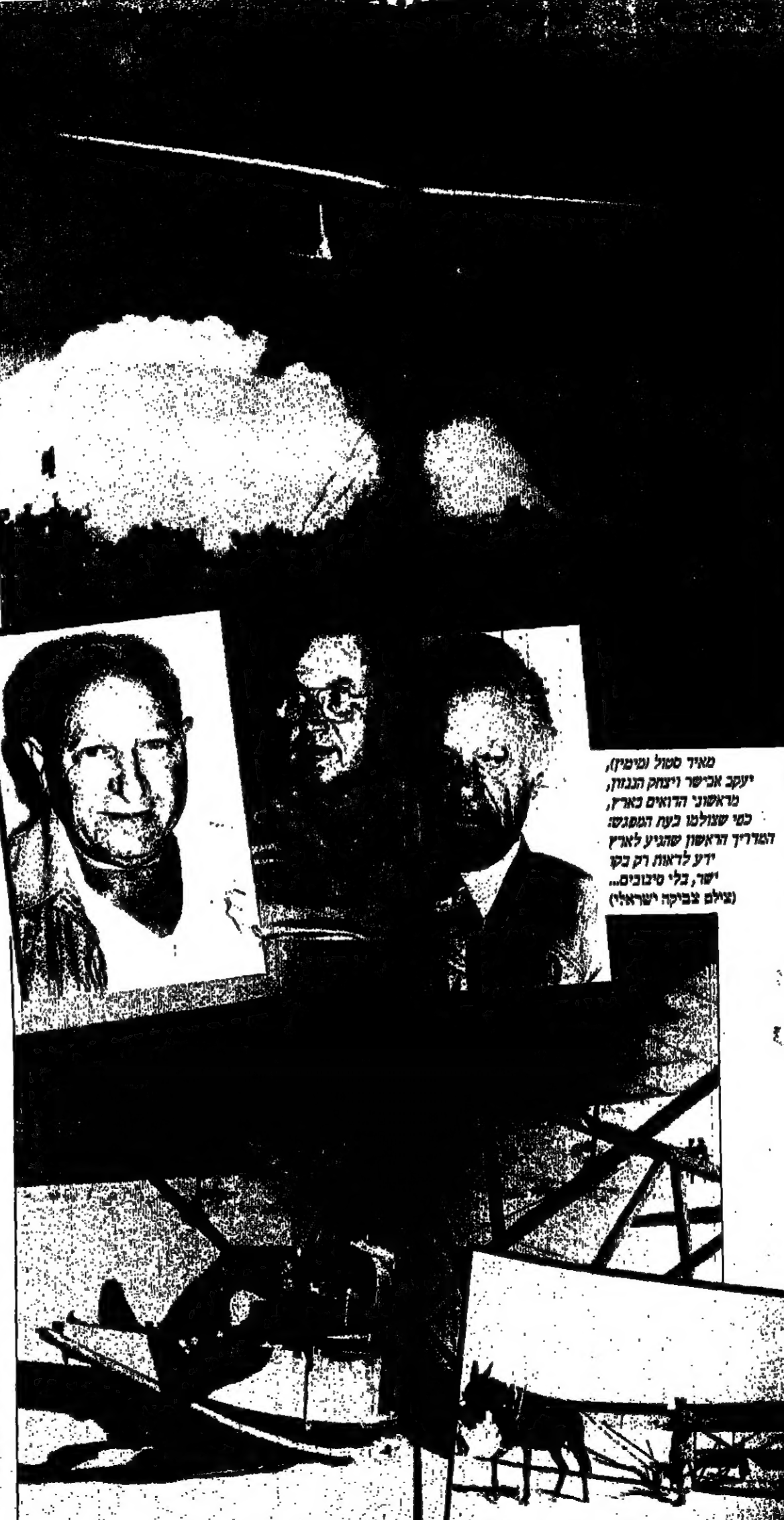
כבר לא צעירים וישים כמו בצילומי הארכיון עם הכלות השחורה וחלישות הראיה, אבל החיך השוכב נשאר. כל אחד מביא איתו ערימה של סיפורים, אלבומי חמוצות, יומנים ומסמכים, וחרבה ורוחריב עולצת. משיקים כוסיות קניאק, ו... קרימה, מרביצים ומסוריה.

דאון אנד אנדר

איציה "כשכאיתי ארצה" ב-1938, לא היה זה שום דבר שקשור לטייס. כמה שנים לפני כן, כשהייתי עוד בלבטיה, ארץ מולדתי, ראיתי פעם נתיחת יאנוס בים הבלטי. הייתי אז ילד בן שמונה, והקטמתי כל כך, עד שאמרתי לעצמי: אני אהיה טייס! כשנתינו למסע מיו, הייתי בונה מודלים של טיסנים קטנים. יום אחד הבאנו ממוחית את ראון-הלימור הראשון, ו"רוג'ה" או אחר לא ידע להתייחס איתו, כל הפעילות שלנו הסתכמה בלדרכיב ולפרק אותו. היה פעם איזה מחור, רופא, שבא ואמר: אני יודע לדאוג. הלכנו כל החברים למגרשי התערוכה הישנים, תרופא החייס בדאון, החזקנו אותו כזנב מתנתנו ככלים של גומי, הראון הורקס באוויר, החזקנו אותו צלל לארמה, נשבר לחתיכות. איזה עבודה היתה אחר-כך, לחקן אותו... מאוחר יותר בא המהגרס והלפפן. הוא באמת ידע לדאוג קצת, אלא מה - רק בקי ישר, בלי סיבוכים. עד שבא מגרמניה אותו ארינסט רפפורט של המכביה, והדגים ראיה אמיתית מהי.

אבישר, "בא אספני" לך על מבני הרוג'ה שלי. זה היה מעל הגבעה הכי גבוהה, בערך שלושים מטר גובה, בחולות בחיים האחרים שלי. עברו דרך יפו הערבית כדי לדאוג אותי במעולה. היה למישהו מהמברה איזה ביואק יסן, מורל 1928, עם שמונה צילומים. הוא היה גורד אחריו, במבוכה, את הדאון בעזרת כבל שלדה כשהראון חפס עילוי, וטייס שיתר את הכבל. לא תמיד "הטייס" הכבל להשתחרר, וכמוצאה היו כבר כמה מקרי מוות. יצא לי להתייחס את הראון בדיוק לאחר מסיבה שכזו, חבר שנהרג בדאיה ליר נבעלת המורה. מה להגיד לך תפסתי תנופה לא טובה. קיבלתי מבחן רוח אדירה, שסחבה אותי כתשעים מעלות לאורך צלע הגבעה. לבסוף הראון נפל, למולי על צמחים סבוכים. כך נצלתי, והייתי הוי צריכים לדאוג את כל זה.

כך זה התחיל. ראונים בסוגים ורועים, ערין בלי מומנות ומלי ציוד שהיהם הוא אלמנטרי, כמו שעון מילרדית ושכשכת דאון ה"רוג'ה" למשל, כך יגידו לך שלושם, היה מין אוסי של פרישיטיבי של ריקס. גם ה"צייקה" לא היה משוכלל וכמותו ממנו כהרבה, למרות שהיה בו מעין "נסק" בה התמקם הטייס.

מאיר סטול (מימין), יעקב אבישר ויצחק הנחון, מראשוני הדאונים בארץ, כשיצולו בנעת המפגש הפודריד הראשון שהגיע לארץ ידע לדאוג רק בקי ישר, בלי סיבוכים... (צילום צביקה ישראלי)

המבנים לראיה בחולות תל אביב, בעזרת 1 כוחסוס

אליפות הארץ בדאיה, 1940. בחור הדאון - מאיר סטול

חלוצי הדאיה בארץ ישראל. פגישת מחזור. לפני שבגדוש היה חוד, מאיר סטול, יעקב אבישר ואיציה הנחון נגשו בשמים. השורשים של חיל האוויר הישראלי.

עוברים לחיכוך על "פי היה האלוף", בחולות רבה, עם הרבה הקנסות. מאיר סטול: "אני, מה יש לרבר בכלל. חראה את הצילום זה כשטמתי עם הקומאר' כדמל, וקבעתי שיה של שהיה רצונה באוויר, שמונה שעות רצופות". איציה: "כן, ואני סמתי ליד, והחזקתי מעמד באוויר תשע ורבע שעות. כולם חיפסו אותי מוראגים בכל מקום על הארמה, לא האמינו שהנגארם עוד באוויר..." בצד מחייכת אורלין, אשתו של מאיר סטול: "כולם, בעצם, חניכים שלי". אורלין באה מאמריקה כילדה קטנה, וכמה שנים אחר כך, היא כבר המוכירה של "אווירון", חברת התעופה האזרחית הראשונה בארץ. לא רק מוכירה - אלא גם טייסה, הלוגיסטיקא אמיתית. מראה לנו צילום כשהיא בחור ראון צייקה החונה על הקרקע, כשלידו דוב דוב, דוד רמון, ועוד רבים וטובים. מאיר סטול היה אז מוריד הטיסה הראשי של הקלוב' של חיפה. אצלו הכל התחיל ונגמר ב"הנגנה". יעקב דורי, מפקד ה"הנגנה" בחיפה ולימים הממסכל הראשון של צה"ל, החליט ב-1935 להקים יחידה מסוגפת ל"הנגנה", לפיתוח תעופה. סטול: "צריך לזכור שהתעופה האזרחית בארץ, כמו למשל חברת 'אווירון', היתה בידי הבריטים. מכאן חשבות הראונים, ככלי המאפשר אימון טייסי-ישראלים לעתיד.

"כשדורי החליט על הקמת הקלוב', היו חסרים לנו שני דברים: מוריד ראון. סידרו לנו מוריד, את המהגרס מאיר-שטיין, גם כן אחר מ'מליט' המכביה. אחר כך המנו דוד ה"הנגנה" והסוכנות דאון מגרמניה בשם a.s.g., שהיה ממש סכנת-נפשות. חתיכת עץ עם מוסגינוס שהסתיר את כל שדה הראיה. ביולי 1936 ביצע מאיר-שטיין את טיסת המכורה בחולות של מפרץ חיפה. היינו מטיסים את הראון מראש גבעה, ואחר כך היה שוב צריך לגזור אותו בחורה כל הדרך אל הנכבה. שנה אחר כך יצאנו לקורס מריכיראיה בכפר ליר גבעת המורה, קבלנו צורף מטעם ההנגנה, והעסק התחיל להיות רציני". לימים, יוצא שמו של מאיר סטול למגניו. הוא נוסע ללובק שבפולין כדי לעבור שם קורס ראיה מתקדם, וכשהוא חוזר הוא הופך להיות למוריד הראשי, ואחר כך אלוף הארץ הראשון בדאיה. ב-1960 נקרא לסטס כשנסס בתחנות הראיה הבינלאומיות בגרמניה, אליפות-העולם של הוראים. וכן הסתדרו ענייני התעופה בזמן המגנט: מכיוון שהבריטים חלמו על גושא התעופה האזרחית באותם הימים, גישה הישוב העברי בארץ להבנס לתמונת עסקי-האוויר בדלת האזרחית. הסתדרות העובדים, הסוכנות, מוסרות ציבור, כולם היו מעורבים. המטוס היהודי הראשון היה מטוס מרגס "דפיד", שהובא על ידי... חברת החשמל, ונצל לטיסות בקו תל-חיפה.

אחר-כך הביאה ה"הנגנה" (הכיסוי הפורמאלי שלה היה חברת-התעופה האזרחית 'אווירון') את ה"סייגנומות" הריכנפי. לאחר מכן, ערכ מלחמת העולם השנייה, הגיעו לארץ מטוסי ה"דאוג" וה"טיילור קראסט", שבמלחמת השחרור עבר הסבה והפך לחיות מפצץ קרבי. מטוסי הישוב העברי הקטן המריאו ונחתו בשלב ראשון ממסלול קטן בקיבוץ אסיקים, וכשאנשי הקיבוץ החליטו שחקלאות עריפה על תעופה, הוכשר מסלול באשדות-יעקב.

מלחמת העולם השנייה הראוניסטים שלנו עוברים הסבה למטוסי "אמיתיים". עם תום המלחמה חוזרים השלושה לתחביבם, הראיה, אי כי את עיקר זמנם הם מקדישים לתעופה רצינית, טיסות קרבות במסגרת חיל האוויר, או טיסות ב"אל על" ובמסגרת אזרחיות אחרות.

אבישר: "גו, טוב...אין בכלל להשוות את התקופה שלנו, עם מה שיש היום. מועדונים, ציוד משוכלל, ראונים ברמה כתיחותית גבוהה. קשה להבין איך באותם ימים, בחור כל המאורעות, היה לנו עוד זמן לדאיה. אבל מה, כבר אז היו לנו חליפות ראיה שהתגאינו בזן בחונן. איציה ואני שלמנו לחיים מטולה ארבעים וחמישה גרוס לחליפה. חיותי לובש את החליפה והולך בדגל את כל הדרך מאל אביב עד לנתיים. כדי שכל הבחורות יראו..."

צחקים בהנאה, מנצנים כל רגע מפגישת-המחזור. עוד ועוד מבט בצילומים וכימוני הטיסה. מסמכים לעוד פגישה, היום בעוד המישים שנה. מאמן כבר לא ססים, אבל את ה"רוג'ה" וה"צייקה" לא פישתו. חלוצי הדאונים.

עניבת העץ השווייצרית מאר מל

ניבה

יש ממש, מכותנה, מעור. גם מעץ.

השגור האחרון באשנת הנכרים הצעירים באירופה הוא עניבת עשוייה... עץ. מי חוגג רעיון כזה שני מעצבים, ציירת אופנה וכסופה, נגר. הם הציגו את יצירתם לראשונה בתערוכה שהתקיימה בבאזל וגלגלה העלולה התחילה להסתובב. עתונותי אותה נדלקה מחריצון, צילמה ופרסמה כתבה נלהבת ומא, המחיר הגבוה של 180 פרנק שווייצרי אינו מרתיע את הצעירים הרוצים להיות חז. העניבה עשויה כולה ענברית והיצרנים מבטיחים שאין שניים והוא. שם החברה "ליידיס", היות שיופן, מתאים.

שרי רוכב דגוזה

חיים

כבוד האבדור של הקולומבר. חלק שני: התרגול הרדוק.

יינותיו של יקב חברון מצויים מזה שנים רבות כשוק הארץ. הפסעים היתה הפועה מאוכזת לכולנו. המיטות היו גדולות: שמענו כי חוקם בחברון יקב על סדרת הפיכסור החדש, כיכיליטיסה מפלדת אלדור עם מערכת קירור ממוחשבת צמודה, מערכת פיסטור וכיכסוק חרישים, וכל על סדרת האכיות האופטימליות. והנה לאחר כל זאת, כאשר הגישו אינו יינותיו של היקב - תהינו ותמהנו: כל שטעמנו לא היה אלא ואריאציה על יינות קודש ירושלמיים סטנדרטיים, כמותם מייצגים רבים במרחבי מארשערים, כתנאים מציטיים נדונים. ואם לשם כך תשקע מה שהשקע בצידור המשובח על כך דאב לינו, עד שנתבשרנו כי קם גואל ליקב חברון "הזרם בעל" שברח חלק ממכילי היקב לעונה אחת. וחברת חומינה וקבלה את שירותיו של יקב מומן מאוסלית, הענישה את מלאכתו בקב ביקב "בוסק" המקורי שבאופן אסלית בשלב הזה קנתה החברה באננות והאומרים "כרמל" ענבי פנדקולומבר ומסיון. העניבים שנקטו נבחרו בקשירה על ידי היקב.

הוא בוק ביקב ראשון לציון את מכונות העניבים המגיעות, בדרך את המוכים ביותר - ומאותו סם בו גדלו, נסל את ענביו. ענבי הקולומבר ידועים הטוב בקליפורניה, שם שימש יינם בראש ובראשונה כמרכיב בתערובת עם יינות אחרים וראה ורשימה בשבוע שעבר. עובדות אחרות הובררו מיד בקשר לון זה ראשית, נברק וגמצא כי יש להקרים את כציר העניבים, כדי ליצור את קילקל הארומה שלו בהשלה מומשכת ומאוחזת בחום הקץ הכבד. שנית, נמסבר ליינונים כי תסיסה איטית ובטמפרטורה נמוכה שומרת על כל מרכיביו ותסיסה קרה של התורש - שבציר מוקדם ותסיסה קרה של התורש - הם המפתח לאיכות היין העשוי מענבי הפנדק קולומבר. ואכן - כך נוג היינו האחרים בישראל לייצור יין הקולומבר הנקרא בשם "הרנגול-ירוק".

מה שהתקבל הוא יין פנדק קולומבר יבש לחלוטין ומשובח, כמותו לא הברזו עד להפסעתו בשוקי הארץ. יין הקולומבר היבש הוא יצר המניה בין כל המרכיבים האמיניים וממנה רענה, עסיסיות מרה ומרסנת, ותחושת פרי בין את חובב היין, הוא יצירת המיוחדת של הבקבוק - והתווית. לראשונה יש לנו תווית המכילה את כל התנאים על היין, וכולה על סדרת הענברית.

ישראל עשהאל

וסים

יום ספורט לסוסים ערביים ולרוכביהם

מי שער צריך הוכחה שקנה הרכיבה בישראל מונק קרימז וכל להשתכנע בכך מחרתים, כאשר ייעדן כקבוצן גבעתיים (איתרו יום הספורט הבינלאומי הראשון של הסוסים הערביים. בין לאומי זה בינתיים רק בשם, כי השנה לא יארח מארגני הארוע מוסים תוצרת חוץ. אבל מקיים שיום הספורט הזה יהפוך לימשה עולמי ושכבי מהפעם הבאה יגיעו מוסים ערביים גם מעבר לים. יום הספורט, הנערך לזכר של חואל מצאון, מותיקי הרוכבים בארץ שנפטר השנה, מארגני ע"י עמותת הסם הערבי. שלא כמו בתנוונות קודמות, הפסטיבל השנה ישל אופי תחרותי. יערכו, לראשונה, תחרויות של נעיצת רוחים, נהיגה בכרכות ועוד, בנוסף על המקסיים הרגילים ותחרות הרכיבה האמנותית הנדסית. וזה עוד לא הכל. במרכז היום ייערכו מישחקים החוללים, בהם מציצו כלבים על גבי סוס ראוכים מוטיקליים. בהפסקת התחרויות יהיה המינג ענק ואחרים מרוץ למרחק 1,000 מטר. הוכה במינצו יוכה גם כ-500 דולר ישתל לבדיון, מארגני היום, מצוין כי עצם קיומו של הארוע הוא צעד חשוב עבור אנשי הסוס הערבי, שגילו בעבר עניין בקיע ברידלו - ולא חזו שותפים לפעילות ספורטויות ענפה.

אמיר גילת

רחיק

קח לים, המצלמה כבר בפנים

אתה חושש להשאיר את התעודות והכסף על החוף או במלתחה אתה חושש כי חל ומים ישגעו במצלמתך ואולי אתה רוצה לצלם גם מתחת למים. יש בריה מלסטון, נדחיקים שקופים, שבמקורם נועדו לצילום דרך הדפנות השקופות, כשהמצלמה נמצאת מוגנת בסגירה שאומנת בפני מים. הפסנת של "אווהמארין" הוא של חברה גרמנית ועשוי מייבא גם לארץ ומשוקק (63 ש"ח) כמניוול לצרכי צילום ורשתות שיווק. התנאים מעוצב כך שיתאים למצלמות בעלות "אוסטוקס" מוטגים שונים.

נרדוק "אווה מארין" לצילום תחת המים ולשמירה מפני חול ואבק.

המפורטים על-גבי הארוינה. על-פי הדאוח השימוש, רצוי לבדוק לפני כל שימוש את מידת האטימות למים כי הארוינה לשנה כוללת רק את חקיקות תסיגם. אפלטוקי קשיח באיור הערשה גומים יותר במקומות שיש לחתך, כגון לזריכה, לפלאש או לפעולת הצילום. יש תוראות מיוחדות לצילום עצים קרובים מאחור המים, בגלל שכירת קרני האור מכל מקום, והנחיק מתאים גם לצרכים אחרים, כי אם הוא אטום למים, לא כל שם הוא שומר במי אבק וחול. העיצוב מתאים גם לשימוש כארוק, שחוליים שדור או בדוצה המצוידת על תהוד, או כזרכים מכיו חודר או המוטינג.

עופר היל

יצורים חרשים צפים על הכינרת, כחול צה. משומרה קראים להם "טרקוויים". עד שלושה אנשים יכולים ללכת על המים כמו ישר תוצרי, כל עוד יש להם כוח להנע את הפראלים. צילום: שמואל רחמיני

אליים

גלשנים ומפרשיות, אליפיות

שני ידעות, העשויות לעניין את אג"המים שלנו: א. במשך הזמים של חג השבועות, תיעד בנחיה אליפות הנער של ישראל בספרט ימי. בתחרות שחתפו, להערכת המרגנים, כמעט עד 100 גלשנים וסירות מרש מכל הרגמים. למתחרים מצפים תנאי ענייני, תולשים והשייטים הצעירים ילנו בנחי הארחה ואכסניות באיור. בונים על קול רב תעודי לתניע מכל הארץ. דודון קנאי, יד יאנור השיג "כראי לבוא לתחרות ולצאת באותם אלמונים בני 12 עד 14, ביניהם יצאנו בעוד כמה שנים כמה מכרי המצות העולמית בשים. באינור השים גזו שמים רגש רב ביותר, בשנים האחרונות, על עידוד תרוד הצעיר לפנות שפוט, והן הורשו הן תנונים נוספים בעליהם, הן אינטיגנציה גבוהה, כתנאי גבוה להצלחה. להחרות בנחיה. ב. בחורש בא ייצאו כל הצוותים האלימפיים של בנחיה ישראל בשים מפרשיות, לתחרות "ספא", שתיעד ביט ענבלים שבהלנו. התחרות משמשת כהנה לאליפות העולם, שתיעד וחל מרש כיוני בקל, גרמניה, בהשתתפות כ-2,000 בלישים מכל העולם. הכוללים בין השראים שישתתפו בתחרויות בהלנו - הצוותים ואל שלע ואלדיר אפיר ברגם "המלני" העופי, ושמעון בריקמן ויתון חרדלנו ברגם 470. השניים וכו ברגם זה כוכב, באליפות אירופה. שתי התחרויות, בהלנו והגרמניה, יהיו רצח מכה לקראת האלימפיאדה בטיאל, בקיץ 1988.

עמית דובקין

עצות

שחק את אורי גלר

"הומצא על-ידי הנאון עצמי, מוענת חברת הצענונים "מצ'בוקס", שהוציאה לאור שלושה משחקים המבוססים על כוחותיו - ובעיקר על שמו - של אורי גלר. המשחקים יופיעו באירופה בתורשים הקרובים ואלינו יגיעו ככל הנראה לקראת ראש השנה.

משחק השני - "ספופה דבפית" (Spoon Bender) יש לנוש מהו המשקל הנכון ביותר שחישא הכפית. מניחים עליה דיסקיות פלסטיות, עד שהיא חשה שמספיק לה ומתכופפת. הדיסקיות מיועד לארבעה משתתפים או מוח, ומתאים לגילאי 10 ומעלה. השלישיה נותמת ביימסונג את השכל ("Blow Your Mind"), משחק קליל שמתאר לנפח את השכל בזכרון מרטיים רבים ככל האפשר, עד שאחד משני המשתתפים אינו יכול לזכור יותר את המרטיים שהנחו על הלוח. הרעיונות למשחקים לא מבריקים ביותר, אם לדבר בלשון המעטה. כנראה שיותר קל לכופי מולגות מאשר ליצור משחקים. והם שמו של גלר די ידיו בו כדי להנח את המשחקים הללו להצלחה.

בועז קוסטר

חן האקום

ליטנים כנגב ש סינות חמר קמנות מורדות כחרי הנגב, לדוגמה בכביש באר-שבע משאביר-סדה. נטרות כחן קבוצות עצים וכן נקראות "לימני". יש הומומים שפירוש המלה הוא נמל. אבל אלה כמך וכל בריכות קמנות, מעין גומות מוקפות סלילה בנוכה כמה סנטימטרים, כחן וורעים ורעי אשל, אקליפטוס, אורן וכך. בנוכה צומחים יפה העצים וכך מפליח קקל לישליב עצים כנוף המרד - לא נפאסה מורגנה, צילמו ברינו.

אבי גורז

ספורט

עבור את המרכב בייצה

פטרק באור התכונן כ-46 רצים בחיבה וגאווה: "מרתון החולות", המצאנו הפרטית המרועה, הפכה למסוד. בשנת 1985 עבר באור לכור, בתעובת של הליכה מרדה היצה, 150 קילומטרים מברייים, בין גיגיה לאלג'ירה. היתה זו בעיניו, חוויה כל כך עזה - עד שהוא החליט למסר את "מרתון המרד", המרתון הראשון נערך לפני שנה, 1986, בהשתתפות 23 רצים, והשנה כבר נסלו בו חלק 60 משתתפים, כולל 15 נשים.

רצים במרד, חולמים על מקלות קרה

כל אחד מהמשתתפים עבר 200 קילומטרים של תולות לוחים וסוכעיים לצר קטעים נוחים יותר של ארמט טרשים סלעית. המשתתפים נשא עמם ציור אישי ואוכל, המים מופק לוח על-ידי מיכליות גלות. 7.5 ליטר מים ליום שזה כל אחד מהמשתתפים. המספרותות הגיעו ל-40 מעלות במשך היום, וידרו ל-15 מעלות בלילה. את הלילה, אנג, הכבירו הרצים באהל משותף. המחרתם חלק מראש לשתי קטגוריות - רצים חלבים, וכן ביצוע המרתון חשב לפי ציודיו שני קטעי האלימפיאדה, היום הראשון פלוס היום השני, ללא מנוחה הלילה. משש כמז במירוצי מכונות. מנצח מרתון החולות לשנת 1987 הוא הערפתי כרני גאורי, שעבר את המרחק כ-18 שעות 39 דקות. "מקלות קרה, זה הדבר החזיר עליו לחמוס כמעט בכל משך הריצות", הצהיר המנצח.

שרות "גאמא"

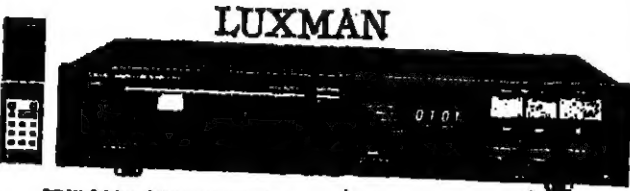

אלמור BENYTON

מערכת סטריאו הכוללת:
1. מכשיר דיגיטלי, תחנות קבועות
2. טייפ דק דבל קסט, תקליטה
3. מיקרופון, דולבי C - 8 - כורר
מכשיר קסטות אוטומטי

קומפקט דיסק בנטון דגם CD 33
במצב תשלומים ללא ריבית והצמדה

קומפקט דיסק לקסמן במבצע מיוחד
ובמחיר מדהים
דגם D 100
כולל: שלט רחוק * תיבות השירים מראש * 3 שעות אחידות

אלמור - ה באייר 26
כבר המרינה מל: 256788

להעניג בתנויות הסטריאו המובחרות

סטריאו בעיניים עצומות

ללקוחות "בית הסטריאו" מכל הארץ
מזה 11 שנים זה לא נשמע מוזר

- ★ ידע מקצועי ברמה גבוהה
- ★ מערכות, ו.ר. C.D. ממיטב החברות
- ★ מחיר נמוך מכל מבצע בארץ
- ★ מעבדות שרות צמודות.

בית הסטריאו

רג רח' ארלוזורוב 1, טל. 03-726024

מלון מלכת שבא
אילת 059-72121

מבצע

37 ש"ח לאדם

כולל לינה וארוחת בקר

* המבצע לא כולל מופי שבע נוח שבועות

מלון עם נשמת: חדרי המלון עם חזית לים קוטג'ים בגינה
המתאימים למשפחות, סניפים, מיני גולף, ביליארד, פינג פונג,
בריכת מרווחות, ספורט ימי, גלשני רוח, פיאנו בר.

סינימה בלש

אחד מהמקרים "שיא"
מספר בציד מעקב
אחד מבניית.

את נסיונם ביחידה
המרכזית מיישמים
יוסי לוי ושלום
בד'און במשרד
החקירות הפדטי
שפתחו בבאר שבע.
עוקבים אחרי בני
זוג מוסכמים
ומטבילים גם בד'און
תעשיית. מעסיקים
ציוד משוכלל וגם
...מוען דבני.

ציוד מוכן: דודית שרמן,
שינוי מפוריף.

אבירי הקלטה
בתיק לייסם בונה.

גלויים שונים ומבטרי מעקב לרכב.

בלש עקב

הם מסרו את המכתבים לגרסולו, שמצא כי מורכב בארם חסר
מיחון עצמי, שמכל מסתה של האבה חריגתית נסתרת. הוא סבר
כי ברגע שיתגלה, האיש יאבד כל עניין בקורבנו. עוד גילה
הגרסולו, כי לחשוד מיבנה נף חסר פרופורציה בין החלק הוחשו
לבין החלק העליון. האשה זכרה שנתקלה בסמטה שמוכה לבינה
בעציר שמלג גופו העליון מפתח ביחס לגוליו הקטנות. הוא נזק
הם מכתב תמוזני ומללס לתוך בית.
החקירים הגיעו לדירתו, עקבו אחריה, וצילמו אותו כשהוא משלש
מכתב לתחת הדואר של המתלוננת. האשה ויהתה אותו כפי
שתובנו בה בעבר. כך פוענח המקרה, שבמהלכו היתה האשה
הצעירה נתונה להטרדות ולאיומי רצח במשך 8 חודשים.
יוסי לוי, בן 30, נשוי ואב לשלושה, שרת תשע שנים במרחב הנגב
של משטרת ישראל וגימנה עם חבורת הקשוחים של החירה
המרכזית, שהתפרסמה בתפיסת סחרי סמים ולחיסה עיקשת
בלוחית המשע בנגב. שלום כר'און, בן 32, נשוי ואב לשניים, עבד
יחד אתו ולמני זמרה פשוט השניים במשטרה. אין ביניהם מלה
רעה על המשטרה, והם מספרים על עבודתם המרתקת במסגרת
לדוגמה לפני כשנה ערכה החירה המרכזית מבצע שבמהלכו סמט
פח לסוחר סמים. בשעת לילה מאוחרת אבטח יוסי לוי את איש
החירה, שהתחזה לקניין סמים. במהלך העיסקה החבר, כי הסוחר
התכוון לשחרר את הכסף המיועד לרכישת הסם. לפתע נזר יריות
לעבר יוסי וחברו. הם השיבו אש, השורדים נמוגו בחסות החשיכה
ונמלטו בסתר, כשהם נושעים בשטח את מחדר הסמים. הוא נעצר
כשבשורתו 25 ק"ג חשיש.

את הנסיון שרכשו במשטרה מנגלים עכשיו שני החוקרים במשרד
הפדטי. בנוסף לתחום האיש, הם עובדים בשביל מוסדות כלכליים
בנגב, למניעת רגול תעשיית, לטיפול בתחום זה הצטייר ב"שיא"
בציד מיוחד, כגון מבשילים לאיתור האונה לקוי שלפון ולפציצת
משרדים בחורים של מנהלים או מרענים. לא לבד קיבלו השניים
פניה מחברת ייצוא גדולה, שמגוללה גילה שמתחזיו קיבלו מידע
מסודר על כונותיו לרכוש מוצרים ממיימים בים. יוסי ושלום
מצא כי עובד בכיר בחברה קיבל שוחד מהחברה המתחרה, והחמירה
מס מידע על תוכנית הייצוא של החברה, שבה הועסק
יוסי ושלום טרם להצטלם, כי מה שוה חוקר שכולל מכירים את
פרצושו. רק חלק מהמידע היו מוכנים להציג.

אורי בינדר

אלון מלכת שבא

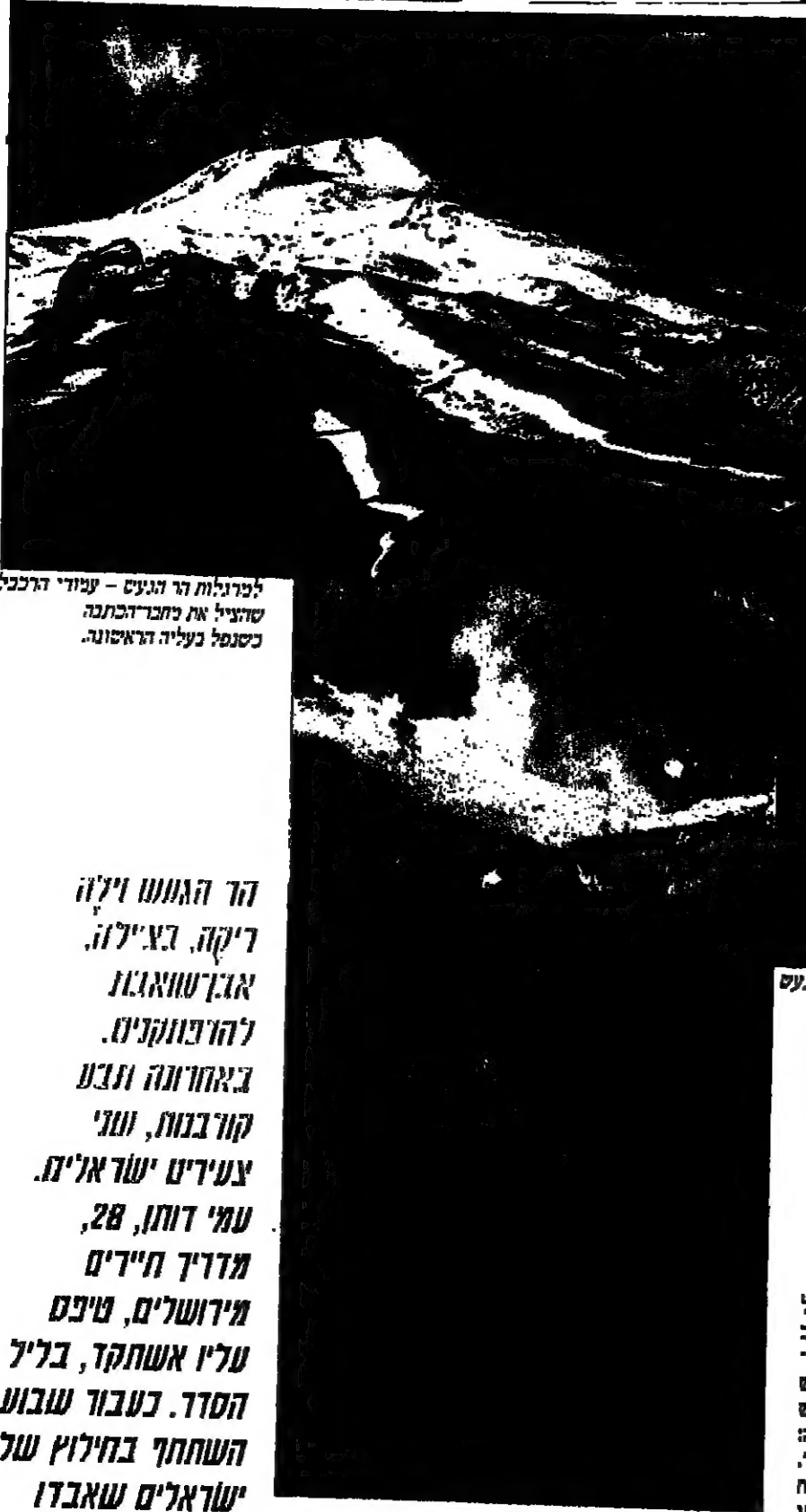

John C. Lido

ה ר פ ת ה

לכרזת דר הנגס - עמודי דרככל שהציל את נחבד הכתבה כשנפל בעליה הראשונה.

הר הגעש וילה
ריקה בצילון
אגן שואגון
להרבותקנים
באחרונה נכע
קורבנות, ועני
צעדים ישראליים
עמי דותן, 28
מדריך חידים
מירושלים, טיפס
עלי אשחקד, בליל
הסוד. כעבור שבוע
השחתך בחילוף של
ישראלים שאבדו
וכצנעו שם. טיכור
דחקה

(המשך בעמוד 17)

עמי דותן, מחבר הכתבה, עם גורדקיה בעת העמלה

פרק ראשון מתחיל טוב וגמשך לא-כליך

מטיילים הישראלים בדרום אמריקה, יש מספר ותמות קבועות שאליו, במוקדם או במאוחר - הם מגיעים. כך הר הגעש וילהריקה. כל מוצילרו (מלה ספרדית הנגזרת ממוציליה, תורגל גב) הרצה לעלות עליו מגיע לעיירה פוקו, על שפת אגם וילה ריקה, לביתו של הרדח ארנסטליה. בדרך והם המסביר בדיוק את ומי אסור לעלות מבחינת מזג אוויר. והכי חשוב, הוא משאיל את הציוד ההכרחי לעליה - געלי קרח (ג'מפונים) שזן ממגרות ברזל שאתן קשורים לנעל ובתחתיתן מרחכים מסמרים, למניעת התחלקות על השלג הקפוא. הגעתי לביתו של הרדח ביום שלישי, 22.4.86 בלילה. שמעתי ממנו את ההסברים הנחוצים, שאלתי את בעלי הקרח ולמחרת בערב (זה היה ליל הסדר) עליתי לרפתחיו (בנין שניתן בו לישון חינם) הנמצא למרגלות הרדק, כדי לעלות ביום ה' עם שחר.

הר געש

יום חמישי, בחירי אכל קי מאד. התחלתי בעליה בקטע הראשון אין שלג. ההליכה היא על אדמת לבח מפוררת, במקביל לעמדים של רכבליכסאות שהכביל שלג היה מונע על הארץ. לקראת העמדים האחרונים היה שלג ונעלתי את געלי הקרח. החיבורים האחר פקע אחר פקע, ולא הצלחתי לקשרם כמו שצריך. בפעם האחרונה שנפלתי לי נעל הקרח השמאלית כבר הייתי בשפיט תלול מאד, כ-20 מטר מעל עמדי הרכבלי. כשיא הטבעיות התיישבתי על הקרח, כרי לנעול אותה מחדש. אולם ברנע שבנע יסבני בקרח, איבדתי שליטה והחלקתי במהירות עצומה במדרון. ניסיתי לעצור בעזרת נעל הקרח השנייה, אך כל פעם שנעצתי אותה בקרח הסובבתי כמו על ציר עם הגב בכיוון הירידה. לא יכולתי לבלום. הירידה ארוכה, תולדה ונגמרת בסלעים. אלו היו שניות ארוכות ומבהילות. פתאום ראיתי את הבעל, בנובה של 30 ס"מ מעל פני השלג. לא ידעתי אם לשטח או לכבד מזה שאנגש כבכל הברזל. עד שהחלמתי - בום... וחבטה אירידה. כשפסקתי את העניים, ראיתי שנעצתי. המכה שהטפתי בידך ימין הכאיבה נראו והדבר היחיד שרציתי היה לרדת מהר המסלל הזה ולחזור הביתה. אבל נעל הקרח שבשלה התיישבתי היתה עדיין למעלה ידעתי שאני חייב להחזיר אותה. אבל אין, לכל הרוח, אעלה סקריתי את המצעים שהיו לי. נרמפון על רגל שמאל, גרון קרד ורגל ימין כאובת ונמוחה אורומה כמו בלון. קמתי, וידאיתי שרק השריר לא בסדר והתחלתי לעלות, בעזרת הרגז והגרמפון, עד שהגעתי, הברכיים עייין ודעות מבהילה, לגרמפון השני. יסבני על שלע שכלס מהקרח ונעלתי בצורה טובה יותר את שני

אגם במאדק הלאומי הארוז, בפרק הרדק וילה ריקה. ביום כ נעשה הצילום, נספר בדרדקש שני מטיילים ישראלים

התפרציות של לבח דחתת כלוע דר הגעש

הגרמפונים. החלטתי להמשיך. אכלתי סנדוויץ', אבל ביתיים התמנה הר כעננים, ולא נותר לי אלא לרדת, בצליעה, את 14 הק"מ עד פוקו. קיוויתי לעלות בשבת, כי ידעתי בוודאות: אפילו אם אאלץ לחכות שבועיים או שלושה ליום עם מזג אוויר טוב להעמלה ואפילו אם אניע למעלה בחוליה - אניע.

פרק שני מתחיל טוב וגמשיך טוב

יום שישי, למחרת נסיון הנפל, נחתי בביתו של הרדח. בערב הגיעו שני זוגות ישראלים, ברכב שכור: שחר וגרידה, עובד ומירב. עלינו יחד לרפתחיו, שמחתי לדבר מעט עברית ולהיגפס קצת מהספרדית. מזג האוויר היה גרוע, אבל בשש בבוקר העירה אותי הקריאה של שחר לגרדה "תראי איזה יופי הלהבה של החר במושך". ובאמת, השמיים היו בחורים והחר, לאור הירח והשחר המפציע, התנשא במלוא הדרו. מפיסנתו הלבנה משלג חיתמר עשן, מואר באור האדום של

הלהבה הבוררת במעמקים. חזרו לעד שעה לשקף השניה. אבל כשכע, כשקמנו, היינו מבוססים עניים ושוב לא ראינו את החר. לעלותו במזג אוויר כזה וברגל כבאנו אבל כשראיתי את עובד ושחר מתארגנים ליציאה, ידעתי

"הר געשנו ונזנע קל באדמה. לא יחסנו לו חשיבות, עד שראינו כי גשמאלנו נפל גוש סלע גדול לחוף בריכת הלבנה הרדחתה. החלטנו שלא לשחק יותר עם הגורל, אחרי שבילינו שם כשעה וחצי"

שם אני אצא. לא יכולתי אפילו לרמין לעצמי שהם יגיעו לסימן, ואני אביס בום מלמטה בדיקת ציוד אחרונה. חבל חזו גרמפונים נוסף - יש. מקל או גרון לכל אחד - יש. מקשפי שמש נוס סינור מהשלג והפחפח - יש.

את הקטע הראשון בעברנו בתוך ענן סמיך, עד שעלינו מעל העננים,

צמח קצח

חוף הכיפים של ישראל

חגיגות הפתיחה של צמחלנד

החל מ-1 ביוני יש חדש בחוף-צמח, יש חדש בכנרת: צמחלנד

עולם של שעשועים, בילויים ומופעים מבוקר ועד ערב: ספינת פירטים ענקית בסגנון דיסנילנד, עליה יוצגו מופעים בינלאומיים עם אריות ים ולהקות בידור מהארץ ומחול - כל שעה אירוע חדש

בחוף-צמח 27 דונם של מרחבי דשא מוצלים, כסאות נוח, חשע מגלשות, ימיה עם סוגי ספורט מים מגוונים, מסעדת חוף, מחקני גריל ביות לדקלים וגם חניה בשפע.

בחג השבועות - תכנית חגיגות

חוף-צמח - עם קורים הדברים.

מל' - 752440, 03-752424

את הטיור הזה
לא תשכח

להיטי השנה

- ★ אוסטרליה, הונגריה, ויגוסלביה: טיול-אקסטרה
- ★ דרום אמריקה: טיול-אקסטרה
- ★ ארצות הברית: טיול-אקסטרה
- ★ המזרח הרחוק: טיול-אקסטרה

טיול של
אורינטל ללונדון
רמת-גן רח' ביאליק 24
מכרז 736132

יופי
של
סדונים
יופי
של
מפות

בית דוד שבזי 21
אזור התעשייה יחד 56400 טל. 03-563693

הד גשש
(מסך מעדני 15)

כשהתקרבנו אל שפת הלוץ עברנו לחילוף על הכסא. רק הראש הציץ מעבר שפת הלוץ. ואז - איזה מחזה התפתח ממש. נהרד ומפחד. כאילו עיניה נחמסות רוחות ומבצבצות וכשראנו רגועה ולשניה מבטה אחורה מיד שיכתב לה קדשה ושחורה. ושוב היא נשברת והכתום מתגלגל עליה כמו גל ענק. מרי פעם יש התפרצויות ואז גורקת הלה במורקת אש ענקית. האבנים השחורות שצמחו מתקופות באוויר ונחתו בחבטה על הלה הפורצת, נמרחת על רפנות הלוץ הפנימי ונולח למטה כחשים כתומים ולוהטים. חלק מניע לכביה למטה חלקה נקשר על הרפנות, ער הגל הבא. לפעמים הגלים באים בסדרות: לא מספיק לרדת גל אחד של להב ובר מתפרץ השני, ואחרי השלישי וכולם נורקים עשרות מטר באוויר. בצמרמורת דמינו לעצמנו מה שקורה למי שלא נזהר ונושל למטה.

הרוח שיתנה כיוון. העשן פנה אלינו. יצאנו לעבר הלוץ החדשני בריצה. העשן הגופריתי הצחיק, הניח צור, עד שיצאנו הרוח הבאה מעט הקלה. ישבנו לאכול מעל גוף האנשים והדברים. איזה ניגוד למה שראינו בלוץ פנימי. ושוב נכנסנו בחילה עד שפת הלוץ הפנימי, אחרי תווית צילום ומצלמים כל התפרצות. השקטני גם רדך מישקפת. תחושה מהממת, כאילו אחת שחה בתוך הלה. מבין בטרשים האבנים הנורקות באוויר ונמסות כשמיניות שוב למטה, לה נקשרת על הרפנות.

פתאום הרגשנו וזעזע קל בארמנו. לא ייחסנו לו חשיבות, עד שראינו כי משמאלנו נפל גוש גדול לתוך בריכת הלה. החלטנו שלא לשחק יותר עם הגורל, אחרי שכלינו שם כשעה וחצי.

כשהגענו שוב לשלג, מרס כל אחד את ידיעת הפלסטיק שלו והתגלשו על הישבן בשיפועים האדירים. הראשון פילס דרך לאחרים שגילו בה כמו בתחרות מתולות. מרי פעם חצינו את העקבות שהשאירו בעליה ונזכרנו בדרך המגיעה. המרש הגבוהים בין המיטנה לרפוחיו הוא כ-1,500 מטר. מרחק הליכה הוא כ-25 ק"מ. תבנו את מאמץ העליה והאז הענק ההחליקה על השלג. זה היה המרש בימים שכלילתי בדרום אמריקה, עם העליה, הנוף, הגלישה ושיא השיאים - הלה הרוחה מתוך הלוץ.

**פרק שלישי מחיל רע
ונגמד דיימוב**

חתי במקום מספר ימים. שוטטנו במיבנה ויצאנו לשמורת הטבע ורפיקה, כ-30 ק"מ משם. ביום חמישי, 1.5.86 יצאתי לטייל ברנל בשמורה עצמה, בה ארבעה אנשים גדולים פחות או יותר ועוד כחמישים קטנים, הגבוהים ברכס האנשים. השמורה מקיפה, האנשים חביבים בין האנשים ועטורי עצי אפואקיה האפייניים לאזור זה, דומים לפטריות. מאחר השבילים היתה לי תצפית נהדרת לעבר וילה ריקה, מרחק כ-30 ק"מ. צילמתי אותו, בלי לדעת דבר על הדרמה המתרחשת עליי. כאותו יום משם ומעשה שיהיה כך. היתה באותו יום על: על וילה ריקה שבעה ישראלים, ללמוד, עד כמה משמש המסך אכזריות לטיילנו.

לשניים מהם לא היה כלל ציוד והם ירדו אחרי כמה שעות עליה. שאר החמישה היו כבר גבוה למעלה, כאשר עמית קרן, נמצא כבר כשיסנה עצמה, ויאר גולדברג (גולדו) ומיכאל קמפני (מייקי) היו כ-20 מ' מתחתיו, ועוד שניים, אמיר וזלער, כ-60 מ' מתחתיהם. למתע עמית איבד את השליטה והחליק מהמיטנה כ-500 מטר. הוא נעצר בתולדות קרן, אחרי 'דיווחן קטן' באוויר. מרי אחרי החליק גולדו נחת 5 מטרים מעמית. מייקי, שנשאר עובר על רגליו, ירד לברוך מה מצבם ולקוור להם. אמיר וגלעד ירדו להציק עורה. אמיר הגיע למטה ולפוחיו, תפס את המנייה שחיכתה להם ויצא לפוסקו, לביתו של חורחה, טילפנו לשגרירות שלנו בקנטיאנו הבריה ולא היתה תשובה. טילפנו לביתו של ראש הקהילה היהודית בממקו מאיר חפון שמי, אשר נחלץ לעזרה.

עד שתיים כלילה ישב וטילפן לכל מי שרק יכול היה לעזור, מנהטנה הנבואה הישראלית עד לקצינים בכירים בצבא ובמסגרת של ציליה. בינתיים, אמיר, חורחה ומספר מקומיים ישראלים עלו עד העמוד האחרון של הרנבל. הבעירו מדורות, צעקו, הכל כדי למשוך תשומת לבם של עמית, גולדו ומייקי. אלא שבמי שהתברר אחר-כך, מייקי הגיע לעמית וגולדו עור כשעה 4 אחריצ, מצא אותם פצועים ועור להם לרדת. עמית, שהיה פצוע קל, רק עם שפשוטים ביריים ובנוף, הלך מהר יותר ובשעה 22.00 בערך הגיע לרפוחיו. משם לקח אותו מנהל הפרק במסניו לבית-חולים בשקן, טילפן בפצעיו והוא הלך לישון בביתו של חורחה.

מייקי וגולדו המשיכו לרדת לאיטם ואיבדו את הכיוון, בגלל ענן כבד שכיסה את ההר. גולדו, פצוע עם שפשוטים בכל הנוף, ביקש כל הזמן לשחות. מייקי חפן שלג ונתן לו האחר-כך, כשירדו מתחת לק השלג, נתן לו מים מהערוצים. מרי פעם בייק עוב את גולדו, עלה מהערוץ לגבעות כיר לגמות ולהממצא, וחור לעזור ולהתקדם. לקראת 17.30 מצאו כד בבולת והעברו שם את 15 השעות הקשות ביותר בחייהם. מחובקים כדי לא לקפוא. במסיבות / בבוזק המשיכו ללכת, אולם אחרי כמה מאות מטרים, גולדו לא יכול להמשיך. מייקי השאירו במעונת שמצא, והמשיך לבד כ-8 ק"מ, עד שהגיע לחווה. אז ושני בניו חזרו אותו למערה, יתר הוציאו את גולדו, והוריו אותו לחווה והולו לטפל בו.

כל אותו זמן, על ההר פעל כח גדול למדי של כבאים ושוטרים ובמכוני כל הישראלים שהיו אותו זמן במקום. ראש הקהילה חפון הביא ציוד קשר מסלול וריכו את החיפושים. בינתיים חורחי גם אני לביתו של חורחה. בנות ישראליות שהיו סיפור לי מה קרה ופילתי למעלה לקראת השעה 14.00. הגיעו גם מטוסים והליקופטר של הצבא שעזרו בחיפושים. למתע הגיעה ידיעה, שפטרול כבאים מצא כשלג עקבות של שני אנשים, שהוליכו מורה, לכיוון ריו מרובי. אולם העקבות נמשכו והכבאים חזרו למטה החיפושים כרפוחיו. התארגנו שני כוחות. אחד ירד בסנור, במטרה לעלות ברי מרובי. הצטרפתי לכוח השני, ושוב עלינו, כדי להמשיך ולמרוק בביון שאליז הבילו העקבות. יחדית חילוף מיוחדת של צבא ציליה, בהליקופטר, התכוננה למרוק מלמעלה את המדקים בקרן.

בריוק או הוריעו לנו בקשר לחור, כי הגיע אתר הנעדרים והוא יוצא במסוק להביא את השני. לא היה ברור מי הגיע ומי חסר. ירדנו ומגששו את מייקי בבית של חורחה. גולדו כבר נמצא וקיבל טיפול בבית החולים. התברר שאחרי שהביאו את גולדו לחווה, מייקי המשיך ללכת עד הכביש המוביל לפוסקו, תפס טרמפ עם נהגת שסיפרה לו על שלושה נעדרים. מייקי, חרד לגורלו של עמית ושכובדו הגיע עוד כלילה הקודם, הגיע לבית חורחה וראה את עמית, שכבד, ידיו חבושות. מייקי יצא עם המסוק לבית החווה וכך הביאו את גולדו.

קשה לתאר את הרגשת הרוחה שחשנו, הישראלים שהשתתפו בחיפושים וגם הצילאים. הכבאים, המשטרה והאזרחים עלו כל מה שביכולתם, לאחר ששיתוף הפעולה הושג בעזרת מאיר חפון. מרי חפון לא חפץ מאצנים כדי להשיג לגולדו את התרופות הטובות ביותר והרופאים המובים ביותר שניתן להשיג בדרום ציליה. ולסיום יומיים לאחר המסדה, שוב עלו קבוצות של ישראלים מביתו של חורחה ללוץ של וילה ריקה. כוח המשיכה של המקום לא פג, לא בעקבות מקרים כמו זה שבו הייתי מעורב אני וקרוב לודאי שגם האסון שאירע באשר ניסו שם שני ישראלים, לא ידיתע סילים אחריים רק שיהיה.

כתב וצילם עמי דותן

18

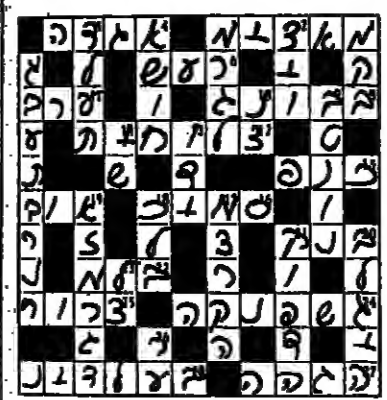
תשוב לני

הפטרונות צריכים להגיע עד יום רביעי 10 ביוני, עם ציון מספר התשוב על המעטפה, אל:
 "תשוב גבר לעניין" מעריב, ת.ד. 20010, תל-אביב 61200.
 הפטרונות יתפרסמו בעוד שבועיים. בין הפותרים נכונה יוגרלו:
 5 תקליטים מתנת "הד-ארצי" ו-2 ספרים מתנת "ספרית מעריב".

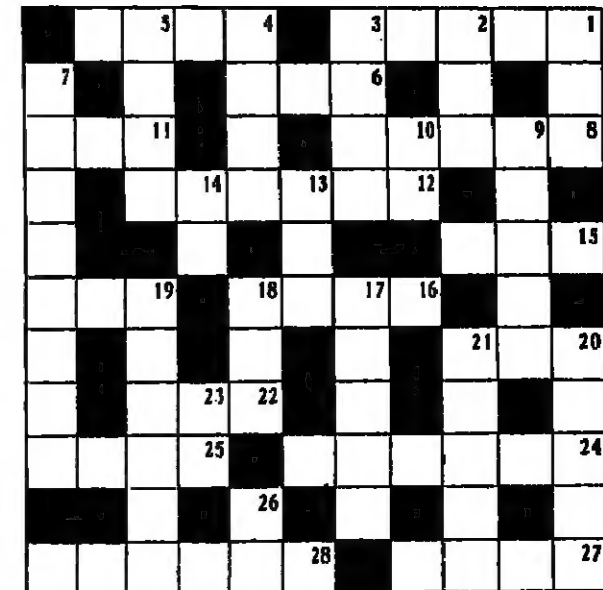
אורן כהן

תשוב מספר 29

מחרון תשוב מספר 27

מחרון:
 (1) אימון: 4 בית מגורים: 16 שטח:
 ששנים ליד המיטה: 18 מנחה גדולה
 והלילה מן התקרה: 11 כניס לולד
 הבוכה: 12 ייד, שותק: 15 אמו של
 שמואל הבכיא: 16 חלק חשב במנוע
 (19) תנורה, אור: 20 ארוק באמנותה
 (22) מעל מימ: 24 שבת אנשים החיים
 בקטב הצפוני: 25 מנחה, שלוח: 27 בת
 הנכד: 28 שם אור לנר עץ החבוש.

מחרון:
 (1) קש: 2 סלע שממנו מפיצים סיר חר;
 (3) "קומפוט": 4 צפור שיר קטנה: 5
 צומחת מתחת לסלע: 7 שבוהה בתחמי
 חרשה: 9 מגבת גדולה: 10 וק, ישיש:
 (13) אגודל: 14 מקוה מים גדול: 17 ואת
 אמרת: 18 חר, הק: 19 מגיל
 שמרליקים בו ורקורים בלילה: 20
 ורשה: 21 נר במישור חתוק: 23 מין
 אריג לבן ומובחר: 26 מפלגה בכנסת.

זכו במספרים אורית טובים, חר השרון;
 שרית מלמן, צחיל: רב בוז, קידאאאא
 מועלם רינה, קיית שמונה רוחי רוח,
 גבעתיים: תמי כן, כפרסבא: גוסמן
 ארנון, ר"ג.

אתר החרמון

הכניסה חינם!

לדשות המבקרים טיפוס ברכבל לפסגת החרמון המושלגת; תצפית לנופים מרהיבים; מסעדה;

אתר החרמון 06-981337/8
 משרדנו בתיא (לקבוצות ובתי-190)
 טל. 03-200984/5

אתר החרמון בתנופה

אתר החרמון פתוח כל השבוע. חוקף המבצע עד סוף הקיץ

100 שנים לנחמיה

1986- "שלועה רווקים וחנינוק"
 1987- "פוענע, מובטל... וילדה קטנה"

גדאד דפרדיטה

בסר 6 שנים

הכינו את תמונתה לאחד מלחי הפוענע מצחוק וגם

פוענע, מובטל...

ויכחה קטנה

מספרה ודימור קוסטה

חסר הצרפתי והטוב ביותר: חסר, סרטי חובה, מיצוי צחוק בכל רגע.

11.00 - 13.30 - 5.00	בחי קולנוע "דיזנגוף" ת"א	בכורה ארצית
7.30 - 9.30		

סלילי מן אלה

